

Vsaka razumna, varčna gospodinja
uporablja samo to sladno kavo

Politični pregled.

Poslanec Schuhmeier — umorjen. Na Dunaju se je zgodil zopet grozoviti zločin: socialno-demokratski poslanec in vodja Franc Schuhmeier je prišel z vlakom iz nekega shoda; na kolodvoru stopil je delavec Pavel Kunschak k njemu; bliskoma je potegnil revolver in ga iz neposredne bližine sprožil; Schuhmeier je bil v glavo zadet in je takoj mrtev na tla padel. Ljudje so hipoma na morila skočili in ga oddali policiji. Morilec je brat klerikalnega poslanca in delavskega voditelja Kunschaka. Na policiji je izjavil, da so ga socialni demokrati zaradi njegovega prepričanja že 1½ leta zasledovali, tako da ni mogel več nikjer dela dobiti. Porabil je v brezposelnosti vse svoje malo premoženje in zdaj se je v obupanju nad voditeljem socialistov Schuhmeierjem maščeval. Toliko pravijo prva poročila; natančna preiskava bo seveda šele dognala, kaj je na tem resnice in kakšni vzroki so povzročili ta krvavi zločin. Ali že danes se lahko reče, da je poročilo ta umor sramotno, protikulturno, divjaško nasilje, ki se je v zadnjih časih vdomačilo v vsej naši javnosti in politiki. Socialisti bi vsekakor ne smeli delavce le zaradi tega preganjati, ker se njih načelom nočejo pokoriti; in politikujoči duhovniki, ki so

spravili v vso avstrijsko javnost politiko polena, revolverja in strupa, ki učijo vedno in povsod le sovražstvo do groba in celo čez grob, ti duhovniki bi se morali zopet spominjati Kristovih nauk. Sovražstvo pelje do umora; zato je umor nesrečnega Schuhmeierja dokaz, da so avstrijski klerikanci največji zaničevalci pravega krščanstva!

Umrli je v Meranu bivši c. k. namestnik na Češkem Karl grof Coudenhove, ki je igral v avstrijski politiki važno vlogo.

V Galiciji se glasom poročil dunajske „Zeit“ širi vedno bolj bojazen pred vojno. Zdaj je pričelo prebivalstvo, ravno tako poljske kakor rusinske narodnosti organizirati svojo za orožje zmožno mladino, ki ni pri vojaki. Mladina dela vojaške vaje in se pripravlja na ta način prav resno na eventuelno vojno zoper Rusijo. Sovražstvo proti Rusiji je ravno tako med Poljaki, kakor med Rusini veliko.

V Splitu, kjer je vlada zaradi veleizdajalskih izgrediv občinski svet razpustila, so se vršile občinske volitve. Izvoljeni so bili zopet stari srbofilski zastopniki, med njimi tudi bivši župan Catalinič, ki se nahaja zaradi veleizdaje v preiskavi.

Proti poveljništvu vojne mornarice se je pričelo hudo gonjo. Poveljnik Montecuccoli je namreč napravil naročbe za 23 milijonov v inozemstvu. Zdaj pljujejo seveda domači kapitalisti ogenj in žveplo. Poveljnik trdi, da je prihranil s tem 1½ milijona davčnega denarja, ker so bile domače fabrike dražje. Poleg tega domača podjetja dotičnih velikih del v določenem času niti izvršiti ne morejo. O zadevi se boče gotovo še v zastopih govorilo.

Prestopiti hoče baje več kot 300 hrvatskih študentov iz katoliške v pravoslavno (srbsko) cerkev. Kaj pravijo naši slovenski „katoliški“ listi k temu balkanskemu navdušenju?

Dopisi.

Vurberg. Dragi „Štajerc“! Ali si že kaj slišal, kako je naš črez vse inteligentni in devetkrat modri Bregov Jaka v predzadnjem „Slov. Gospodarju“ javkal in svoje debelovratne fantaline zagovarjal za tako nedolžne, kakor je volk, kadar ovco požre!? Je pač res, če psičnik na rep stopiš, se oglasi, in da resnica v oči bode. Pravi dalje, da so se fantje spili. Povej vendar, ljubi „Štajerc“, ali je to spor, če človek za človekom pride z nožem v pesti, kar je gola resnica, katera se dokaže, in ga po glavi udari; ali je to spor? — (Opomba uredništva: To ni spor, ampak zavratni napad!). — Že več let prebivam v tej župniji in še nisem slišal, da bi fanti in celo klerikalno vzgojeni, kateri bi morali biti drugim v zgled, iz cerkve gredoč napadali druge fante, kar gotovo ni župniji v čast, ampak v sramoto. To so storili ti najbolj „izobraženi“ fantalini! Pa saj ni čuda, ako človek gre pošteno in mirnim potom po Karčevinah, ga na-

padajo ti črezverski fantalini se skrivaje z imeni in priimki, kar se je pred kratkim zgodilo. Dalje se izgovarja ta Jaka, da svojo fantov ni tako učil; tedaj so se pa od tistih učili. Tudi pravi, da je in bo „klerikalna tisa“ za drugo tako nisi sposoben, kakor da pleša jir kak ti „čič“ godi. Konečno še ti povemo, smo „Štajercijanci“ ponosni na to, da še lahkal naše brloge z brezovno metljo osnažimo; ti mela potrebnije gnojne vile in šajtrgo, da boš bo nj snago iz tvojih brlogov izkidal. Ako pa je, hočeš od nas kaj več izvedeti, se ti v kratkem, zopet oglasimo, pa da ne boš zopet javkal, im bi te „obrekovali“ in „napadali“.

Sv. Križ pri Ljutomeru (Volitve). Pri ti dvema letoma vršile so se pri nas občinske gube litve, ki so pa bile iz posebnih vzrokov izvršene. Letos dne 13. januarja vršile so se na nekove volitve. Bivši župan Ignac Hauptmann je menšake že slutil, da se mu županski stolec grozno materal in trudil se je na vse mogoče načine, da vezi istega spravil spet v ranotežje. Na dan volitvoma pri kateri je bila udeležba zelo pičla, je po francosko nekaterih volilcev komaj in komaj zlegoltn spet v odbor. Ko strela z neba pa ga je zadonel novica, ko je bil pri volitvi župana izvoljen in is Jurkovič. Pa saj njegov strah ni prazen! Knjvalce in blagajna ni v redu; kaj sedaj začeti? Ja, lovei Hauptmann, nič ni tako skrito da bi ne bil kratk enkrat očit. Tudi kazni, katerih po vašem zlenar trdil, g. Hauptmann, ni bilo, ter licenci, kerjev tere ste pozabili zapisat, so se našli. Je p smola. Kaj? In sedaj, g. Hauptmann, ko se je vaša leta doslužili ter šli v pokoj, lahko priirja mišljete nekdanjo vašo slavo, ki ste jo uživali kot občinski predstojnik, Pač resničen je stahko pregovor: Vse mine! Občani pove

Iz Savinske doline. (Misijon, v nemirjenj meli ljudstva zlasti mladine.) Kjer in kadarkoli setne misijon obhaja, vselej sliši nerazodno ljudsta n več zmiranja, preklinjanja in pohujšanja če bi liberalce, nego lepih besed in mirnega pntkvoji. Tako so vriščali in ropotali pred kratkim časovne nebidogatreba misijonarji iz Ljubljane na Vrate ta skem, da jih je bilo strah in groza poslušati, ki Seveda je mladina tudi tukaj za vse tajne, po an prej neznane grehe izvedla. Kar se že celjski misijonarji na prižnici zadosta ne jočejo, vpijejo a B posvetne a pravične časnike napadajo, da jimigo že sape zmanjkuje, zlasti njih vodja Kitak, tem več jim še ljubljanski koritarji na pomoč pri dejo, ali pa jim na Štajerskem konkurencio de lajo, a vsi pa se skušajo, kdo se bolj more dreti v piti, zmirati in jokati in s tem samega sebe povdigovati, kar je za nje največje veljave. Tudi Celjanom ni več popolji, da so pred 60-timi let ta lepi grič misijonarjem prodali, ki bi sedaj s lepi gozd radi odkupili in ga uničili, kar se p ne bode zgodilo. Pomenljiva je razlika me vrednim in nevrednim dohovstvom; nekater župniki nečejo ničesar o misijonih slišati, ka jih za nepotrebne, in samo za iznemirjenj ljudstva in za napolnjevanje žepov spoznajo, nečistniki, častihlepi in vladeželjni politikar sami farizejci pa, kamorkoli na novo faro pri dejo, ali pa neposredno pred kakšno volitvijo vselej ne sveti, temveč pohujšljivi misijon up ljejo, kjer se za velike grehe vroče solze pre takajo. To je duhovski in misijonski magnet.

Zopet prvaški polom.

Pri „Zadružni zvezi“ 40 000 kron ukradenih.

V zadnjih letih je bilo prav mnogo poročati o škandaloznih polomih v gospodarskih podjetjih slovenskih pravok. Pomisliti je treba le velikanski klerikalni polom na Koroškem, ki je v bogemu ljudstvu na milijone denarja ugrabil; nadalje sramotno goljufijo pri prvaški „Glavni posojilnici“ v Ljubljani; spomniti se je treba na najrazličnejše polome slovenskih posojilnic, pri katerih so politični kaplani in drugi nevedneži ljudski denar naravnost skozi okna razmetali. Vse te katastrofe, pri katerih je nedolžno slovensko ljudstvo krvavelo, so bile dokaz od nas vedno nako glašanega dejstva, da zlorabijo slovenski prvaki vsako gospodarsko podjetje, vsak krvavi ljudski krajcar, ki ga dobijo v svojih svojih kremplje, vedno in iz-

Od vojne.

Drugi del krvave balkanske vojne se je že zopet zapričel. Zato je zanimanje zopet večje. Kri teče zopet v potokih in kakor umirajoči lev se brani Turčija proti Bulgarom in njih zaveznikom. Pri našamo par slik iz bojišča, ki bodejo naše čitatelje gotovo zanimale. Zgoraj vidimo turške utrdbe in jarke za strelce okoli jezera Derkos v bližini Črnega morja. Te utrdbe spadajo torej k t. zv. „Tsadaldsa-liniji“. Tudi v času premirja so bili turški vojaki sredi najhujše zime v teh jarkih vedno na straži. Spodajšna slika nam kaže prizor iz bojev okoli doslej nepremagane turške trdnjave Adrianopol. Srbska infanterija, ki je prišla Bulgarom na pomoč, leži v zemeljskih utrdbah pred trdnjavo.

Serbische Infanterie vor Adrianopel.